

GARA AUGĻIS IR MĪLESTĪBA

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

5.Moz. 6:5; Mat. 5:43-48; 7:12; 22:39; Lūk. 10:25-37; 1.Kor. 13:4-7.

ATMIŅAS PANTS:

„Tā nu paliek ticība, cerība, mīlestība, šās trīs; bet lielākā no tām ir mīlestība” (1.Kor.13:13)

Nav nejaušība, ka no rakstura iezīmēm, kas identificē Gara augļus, Pāvils pirmo nosaucis mīlestību. Mīlestība ir kristiešu pats svarīgākais tikums, jo tā ir īpašība, kas visskaidrāk raksturo un atspoguļo Dievu. Tieši mīlestība Dievu motivēja mūs radīt, uzturēt, Sevi mums atklāt, kā arī atdot Savu Dēlu, lai mūs izglābtu.

Jānis vienkārši un skaidri pasaka – „Dievs ir mīlestība” (1.Jāņa 4:16). Tā kā noteicošā loma Viņa raksturā ir mīlestībai, tai par galveno jāklūst arī mūsos. „Kas paliek mīlestībā, tas paliek Dievā un Dievs viņā” (16.pants).

Diemžēl šodien vārds „mīlestība” tiek lietots visnotaļ vaļīgi. Cilvēki mēdz sacīt, ka mīl sauli, mīl iecienītāko ēdienu, mīl savu suni. Tomēr šādi mīlestības veidi nav salīdzināmi ar patieso, dievišķo mīlestību (skat. 1.Kor.13). Tā ir pavisam citāda, tā ietekmē visu cilvēka būtību, dzīvesveidu un saskarsmi ar citiem. Mīlestības sastāvdaļas ir vesels kopums, nevis saraksts, no kura varam izvēlēties īpašības, kas mums šķiet saistošākas, tajā pašā laikā ignorējot pārējās. Šonedēļ atklāsim, kāda ir patiesa mīlestība.

(Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 9.janvārī.)

MĪLESTĪBA IR DAUDZŠĶAUTŅAINA 5.Moz.6:5

„Bet Jēzuss tam sacīja: ‘Tev būs Dievu, savu Kungu, mīlēt no visas sirds un no visas dvēseles, un no visa sava prāta. Šis ir augstākais un pirmais bauslis. Otrs tam līdzīgs ir: tev būs savu tuvāku mīlēt kā sevi pašu.’”
(Mat.22:37-39; skat. arī 5.Moz.6:5).

Bībeles tulkojumi, tāpat kā visi tulkotie darbi, ar šo to atšķiras. Piemēram, vienā tulkojumā var būt rakstīts: „Putns bija mazs”, citā – „Putns bija sīks”, bet trešajā – „Putns bija niecīgs”. Visi trīs apraksti būtu pareizi. Tādēļ, studējot un pētot Gara augļus, ir noderīgi definēt galvenās nozīmes, atgriežoties pie vārda oriģinālās izcelsmes. 5.Moz. 6:5 ebreju lietotais vārds mīlestībai ir „ahab”, kas ietver visu, sākot ar Dieva bezgalīgo mīlestību uz Saviem ļaudīm līdz pat grēcīgo būtņu ilgām. Cilvēki var mīlēt ļaunumu (Ps.52:5), bet viņi var mīlēt arī labo (Āmosa 5:15).

Tas, par kuru mīlestības aspektu katru reizi tiek runāts, atkarīgs no attiecīgā konteksta. 5.Moz. 6:5 pieminētā mīlestība, par kuru Jēzuss runāja saistībā ar lielāko bausli, ir viscēlākā un augstākā pašuzpurīgās mīlestības forma, ko katrs cilvēks acināts parādīt pret Dievu un citiem (skat. Lūk. 10:25-37).

Ebreju tauta jau zināja, ka galvenais bauslis bija mīlēt Dievu no visas sirds, dvēseles, prāta un, kā Marks piebilst, arī spēka (skat. Marka 12:30). Norādot uz visiem cilvēka būtības aspektiem, Jēzuss vienkārši apkopo visu, kas cilvēks ir. Viņš saka: „Dievs jāmīl ar visu savu būtību.” Viņa nolūks nav izcelt katra vārda individuālo nozīmi; tomēr, pētot šos četrus aspektus, varam daudz iegūt.

Izlasiet Mat. 7:12 un Mat. 22:39. Kas šajās rakstvietās ir svarīgākais? Kā tas sasauca ar kopējo mīlestības ideju? _____

Mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu nozīmē visus cilvēkus mīlēt no visas sirds. Mīlestība, par kuru runāts šajā „otrajā bauslī”, ir tāda pati mīlestība kā „pirmajā bauslī”. Tā ir mīlestība darbībā, ieskaitot gribu un nolūku. Mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu nozīmē par kādu citu rūpēties tāpat, kā jūs rūpētos par sevi.

Runāt par to, kā mīlēt citus tāpat kā sevi, ir viegli; grūti to izdarīt. Kādi ir jūsu panākumi šajā jomā? Kā iespējams atbrīvoties no sava egoisma, lai kalpotu citu vajadzībām? _____

KO MĪLESTĪBA DARA 1.Kor.13:4-8

„Mīlestība ir lēnprātīga, mīlestība ir laipna, (..) tā nepiemin ļaunu. Tā (..) priecājas par patiesību. Tā aplāj visu, tā tic visu, tā cer visu, tā panes visu. Mīlestība nekad nebeidzas” (1.Kor.13:4-8).

Pirmais solis ir mīlestību definēt; nākamais solis ir to īstenot. Mums jāuzmanās neapdomīgi neskandināt, ka mīlam; tā vietā rūpīgi jāizanalizē, kā mēs dzīvojam un cik veiksmīgi izdodas Bībelē aprakstītos mīlestības principus pielietot savā dzīvē.

Izlasiet 1.Kor. 13:4-8. Atsevišķi aplūkojiet katru mīlestības aspektu un pajautājiet: Kā es šos principus varētu ieviest un pielietot savā ģimenē? _____

Uz brīdi iedomājieties, kādas būtu mūsu ģimenes, ja Dieva žēlastībā mēs nepārtraukti praktizētu patiesas mīlestības īpašības. Iedomājieties svētības no vides, kurā ģimenes locekļi viens pret otru ir pozitīvi un iedrošinoši. Iespējams, jūs nevarat likt to darīt citiem, bet, ja jūs sāksiet šos principus ievērot, ļoti iespējams, tas atstās spēcīgu iespaidu arī uz citiem. Pret mīlestību cīnīties nav iespējams; tā ir visspēcīgākā vara visā radišanā. Cilvēki var apstrīdēt jūsu teoloģiju, dzīvesveidu, ticību, pārliecību – pilnīgi visu. Taču kādus argumentus viņi varētu lietot cīņā pret beznosacījumu mīlestību, mīlestību, kas pasaulei atklāta caur Jēzu, mīlestību, kuru, pateicoties Viņa žēlastībai, varam parādīt citiem?

Kurus Bībelē aprakstītās mīlestības aspektus jums savās dzīvē ir visgrūtāk īstenot? Kā caur Dieva žēlastību jūs varētu pielikt lielākas pūles, lai veicinātu tieši šo mīlestības aspektu? Kādēļ to darīt ir svarīgi? _____

KO MĪLESTĪBA NEDARA

Vēlreiz izlasiet 1.Kor. 13:4-8, bet šoreiz ieskatieties šajā rakstvietā no cita skatupunkta. Paraudzīsimies, ko mīlestība nedara. Lai gan šīs īpašības it kā izteiktas noliedzošā formā, īstenībā tās papildina mīlestības pozitīvās īpašības. _____

Pārdomājiet katru „negatīvo” aspektu 1.Kor. 13:4-8 un uzrakstiet tajos atrodamos pozitīvos aspektus. To darot, ieskatieties sevī, cik veiksmīgi jums izdodas šos mīlestības aspektus pielietot un ko jūs varētu darīt, lai rezultāts būtu veiksmīgāks.

Tā neskauž =

Nelielās =

Nav uzpūtīga =

Neizturas piedauzīgi =

Nemeklē savu labumu =

Neskaistas =

Nepiemin ļaunu =

Nepriecājas par netaisnību =

Pārdomājot mīlestības nodaļā (1.Kor.13) aprakstīto mīlestības nozīmi, mēs spēsim novērtēt mūsu debesu Tēva, kurš ir mīlestības iemiesojums, raksturu. Mēs spēsim arī saskatīt, ka veids, kā vārdu „mīlestība” lieto mūsdienu kultūrā, krasi atšķiras no Dieva mīlestības izpratnes pareizā gaismā. _____

MĪLESTĪBAS PĀRBAUDĪJUMS Mat.5:43-48

Izlasiet Mat. 5:43-48. Saviem vārdiem aprakstiet Jēzus teikto. Kas ir galvenais, ko Jēzus mums vēlas pateikt par mīlestību? _____

Ja mums savi ienaidnieki jāmīl, būtu vēlams vispirms noskaidrot, kas tieši ir mūsu ienaidnieks. Ja ienaidnieks ir tikai tas, kas apdraud jūsu dzīvību, iespējams, jūs uzskatīsiet, ka šī rakstvieta uz jums neattiecas, jo, visticamāk, neviens jūsu dzīvību tieši neapdraud.

Saskaņā ar definīciju, ienaidnieks ir pretinieks, sāncensis, konkurents, izaicinātājs. Ienaidnieks ir tas, kas jūs ienīst vai pret jums slikti izturas. Tas pat var būt jūsu dzīvesdraugs vai kāds cits ģimenes loceklis. Var būt brīži, kad ģimenes locekļi nav īpaši mīloši. Viņi var pat meklēt veidus, kā jūs kaitināt vai kaut kā vēl ļaunāk nodarīt pāri. Tādos gadījumos ir viegli aizrauties un iekrist atriebības un sikumainības lamatās.

Jūs varat arī piedzīvot konfliktu darba vietā, un cilvēki, ar kuriem jūs esat strādājuši gadiem ilgi, var jūs sākt uzskatīt par pretiniekiem. Ienaidnieks var būt cilvēks, kurš jums nav vienaldzīgs; tas pat var būt kāds draudzes loceklis.

Mums jāsaprot, ka ienaidnieks, par kuru Jēzus runā, neattiecas tikai uz cilvēku, kas apdraudētu mūsu dzīvības, bet attiecas uz visiem, kas rada pietiekamas bailes vai apjukumu, lai mēs būtu kārdināti atriebties.

Izlasiet Sal.pam.15:1, 25:21 un 1.Pēt.3:9. Kā šīs rakstvietas palīdz izprast šo ar mīlestību saistīto būtisko principu? _____

Mīlēt savus ienaidniekus? Daudziem ir grūtības izrādīt mīlestību saviem draugiem, par ienaidniekiem nemaz nerunājot. Kā mēs šajā situācijā varētu mācīties sekot Jēzus piemēram? Kā mūsu sirdis var tikt izmainītas, lai mēs varētu iemīlēt savus ienaidniekus? Kā aizlūgšanas par tiem varētu lielā mērā palīdzēt mums sasniegt šo kristiešu ideālu? _____

MĪLESTĪBA DARBĪBĀ Lūk. 10:25-37

Kāds semināra profesors izveidoja neparastu lekciju kursu par sludināšanu. Viņš katram studentam lika sagatavot svētrunu par labo samarieti. Pēc tam katram no viņiem bija jādodas no telpas uz telpu, sludinot mīlestību un līdzjūtību pret citiem. Starp lekcijām bija tikai īsi pārtraukumi, tādēļ topošajiem mācītājiem, lai darbotos saskaņā ar grafiku, bija jāsteidzas. Viņiem bija jāiet cauri koridoram, kurā sēdēja ubags. Tas bija pārgērbies profesors, ko studenti nezināja.

Notikušais tiešām bija liela mācība! Izjutot laika trūkuma radīto spriedzi, tikai daži topošie mācītāji apstājās, lai šim vīram palīdzētu. Gandrīz visi, steigdamies sludināt svētrunu par labo samarieti, šim ubagam, kas ir šīs līdzības būtība, pagāja garām!

Vakardienas lasījumā galvenais jautājums bija: Kurš ir ienaidnieks? Šodien galvenais jautājums ir: Kurš ir mans tuvākais? Kā Jēzus uz šo jautājumu atbild Lūk. 10:25-37? Kā šī līdzība iederas kopējā patiesas mīlestības kontekstā? Lasot šo līdzību, pajautāji: Kādēļ Jēzus par „sliktajiem” nosauca reliģiskus cilvēkus, pat reliģiskos vadītājus? Ko mēs no tā varam mācīties? _____

Apdomājiet šādus vārdus: „Es biju izsalcis, un tu izveidoji humānisma klubu, lai to pārrunātu. Es biju ieslodzīts, bet tu spriedelēji par noziedzības līmeni. Es biju kails, un tu debatēji par mana izskata morālo aspektu. Es biju slim, un tu Dievam pateicies par savu veselību. Es biju bezpajumtnieks, un tu man sludināji par Dieva mīlestības patvērumu. Tu šķīti tik svēts un pietuvināts Dievam; bet es joprojām esmu izsalcis, vientuļš, nosalis un man sāp. Vai tam ir kāda nozīme?”

Esiet godīgi. Kā jums būtu jāmaina dzīvesveids, lai varētu kļūt par labo samarieti citiem? Vai pazīstat kādu, kurš tieši tagad atrodas ceļa otrā pusē, sāpju pasaulē? Cik daudz sevis aizliegšanas jums būs nepieciešams, lai pret šo cilvēku izturētos kā pret savu „tuvāko”? _____

TURPMĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Zinātnieks Artūrs Zajoncs piepildīja kasti ar gaismu. Bet viņš to paveica tā, lai gaisma neatspoguļotos un neatspīdētu no kādas iekšējās virsmas. Kastē bija gaisma, vienīgi gaisma. Ja jūs šajā kastē ieskatītos – ieskatītos gaismā –, ko jūs redzētu? Kā gaisma pati par sevi izskatās? Jūs redzētu tumsu, tukšas telpas tumsu. Jo gaisma, ja tā no virsmas neatspoguļojas un ja neskatās tai tieši virsū, ir neredzama. Tad Zajoncs paņēma stieni un to virzīja cauri kastes tumsai. No tās puses, pa kuru iespīdēja gaisma, stienis tika izgaismots. Izskatījās, it kā neliela gaisma apspīd tikai stieni, neko citu, lai gan gaisma kastē bija visur (it kā tā būtu pildīta ar ūdeni). Tā kļuva redzama tikai tad, kad gaisma no kaut kā (šajā gadījumā – stieņa) atspīdēja. Pārējā laikā gaisma bija tumša.

Virš zemes saules gaisma, spīdot cauri debesīm, tās pārvērš zilā, pelēkā vai sarkanā krāsā, atkarībā no laika apstākļiem un dienas posma. Uz mēness, lai cik saules gaismas to apspīdētu, paskatoties augšup, jūs redzētu tieši to pašu, ko Zajonca kastē, – vienīgi tumsu, tukšas telpas tumsu. Tas ir tādēļ, ka mēnesim nav atmosfēras, nav gaisa, nav mitruma, nav gāzes un izgarojumu, kas, atstarojot saules gaismu, to pārvērstu krāsu komplektā, ko redzam šeit.

Ko no tā var secināt? Ja vien gaisma netiek atstarota, tā ir vienīgi tumša.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Lasot iepriekšminēto par gaismu, kādas garīgas mācības par mīlestību varētu iegūt? Skat. 1.Jāņa 1:5; 2:9-11; 4:8; Lūk. 11:35.

2. Vēlreiz pievērsīsimies jautājumam par savu ienaidnieku mīlēšanu. Lūk. 23:34 sacīts: „Bet Jēzus sacīja: ‘Tēvs, piedod tiem, jo tie nezina, ko tie dara.’” Vai jūs lūdzat par saviem ienaidniekiem? Ļoti grūti rast pareizo attieksmi pret tiem, kas mūs ienīst, slikti pret mums izturas vai mūs vajā. Tomēr aizlūgšana par ienaidniekiem var izmainīt mūsu sirdis un attieksmi pret viņiem. Lūdzot par saviem vajātājiem un tiem, kas mūs ienīst, mēs sāksim viņus saskatīt kā cilvēkus, kuriem Dieva žēlastība nepieciešama tikpat lielā mērā kā mums pašiem. Tas dos spēku un vēlmi viņus, kad tie mūs nolādēs, svētīt un, kad tie mūs ienīdīs, atdarīt tiem ar labu. Kā mēs varētu veicināt aizlūdzošo attieksmi pret tiem, kurus labprātāk nolādētu?

3. Kāds reiz ieraudzīja cilvēku, kuram bija saplīsusi mašīna. Viņš piestāja, piedāvājot palīdzēt, bet tā vietā, lai viņam kāds pateiktos, viņu piekāva un aplaupīja. Pēc tam viņš sacīja: „Viss, es vairs nepielikšu pūles, lai vēl kādreiz būtu labais samarietis.” Ko jūs šādam cilvēkam sacītu?

4. Vai kādreiz esat pazinuši cilvēku, kurš patiesi šķīta iemiesojam mīlestību? Kā jūs šo cilvēku raksturotu? Kā viņš uzvedās, ko darīja? Kā šī mīlestība tika parādīta? Jūsaprāt, cik daudz personīgo ciešanu viņš piedzīvoja, lai tik lielā mērā spētu izrādīt mīlestību?